

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXXVII. Abias & Asa, reges Iudæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

Angelum, è viventibus exturbante. Ita perijt, qui, ne periret, sanctissimam Religionem perditum i vitæ memorandò ad mortales exemplò, motà hac sacrà anchorà, regna Regésque non fluctuare modò, sed frangi, mergique.

NARRATIO LXXVII.
**ABIAS ET ASA, RE-
 GES IUDÆ; QUORUM
 PRIOR DEPLORATÆ SALUTIS;
 POSTERIOR INCERTÆ.**

3. Reg. 15. & 2. Paralip. 15. 16.

Ab Anno M. 3077. Christi 979. ad Ann. M. 3120,
 Ch. 933.

S Alomonis nepos, Roboami filius, *Abias* fuit, Judæ Rex; cujus fervidæ preces, cum tubarum à Sacerdotibus inflatarum clangoribus mixtæ, validissimum Jeroboami (uti retulimus) exercitum profligârunt, cœlo pro eo depugnante. Sed DEO victoriæ auctori, gratiæ vice [jam sueto Hebrææ gentis more] refudit impietatem, & improbi patris imitationem. Triennium illud, quò regnarat [uno vix die, sui in DEUM officij memor] Idolis, eorûmque sacrilegis cultibus, & uxoribus quatuordecim ductis; filijs maribus viginti duobus, femellisque sedecim generatis, memorabile reddidit; uxore regina *Maachâ* post se relictâ, Sacrorum obscœnissimi *Priapi* Summa Sacerdote.

Filius hunc secutus est *Asa*, magis imperiò, quam improbitate; diutissimè bonus ac felix; sub extre-

ma demum regni tempora, non parùm à se ipso de-
 generavit, dum spem, ac victoriæ cujusvis fiduciam,
 in solius ope Numinis antehac collocatam, trans-
 fert in vires & auxilia *Benadadi*, Syrorum regis, *Idolo-*
latræ: cujus fœdus ac societatem, non profanò tan-
 tum ærarij sui, sed sacro quoque Templi, mercatur
 auro; tantò indigniùs, quantò pietatis suæ, & in di-
 vino præsidio confidentiæ luculentiora tulerat præ-
 mia. Principio statim aditæ potestatis, Deorum
 statuis & aris, ac lucis, fanisque, & impuritatum
 lustris regnum omne suum repurgavit; intèrque
 sacrilegos idolorum adoratores matrem quoque su-
 am [aliqui aviam fuisse credunt] *Máacham*, & so-
 liò simul, & *Priapi* fœdissimo Pontificatu dejecit.
 Imperium suum urbibus, armis, exercitu, civiùm-
 que multitudine firmavit. Ne tamen virtus inex-
 ercita languesceret; Numine permittente, bello la-
 cessitus est ab *Æthiopum* ductore, Principéque
Zara: qui supra *Syenem*, & ultimam *Ægyptum*,
 meridiem versus, imperabat. Decies centena mili-
 tum millia, cum trecentis falcatis curribus ducebat
Æthiops in *Asam*; viginti millibus minùs, quàm
 sexcentis bellatorum millibus succinctum. Ideò-
 que trepidabatur ab *Asiis*: ab *Æthiopibus* contrà, ja-
 ctanter, agebatur, ac minaciter; fiducia multitu-
 dinis atque copiarum. Sed ubi ventum ad manus
 est; ad *Asæ* regis preces, exterrente DEO superbi-
 am hostilem; cæsus, fugatus, castris exutus, & pro-
 fligatus *Zaras*, cum suis omnibus deletus ad inter-
 necionem est. Urbs *Gerara* cum finitimis populis
 universis, qui partim *Philistini* juris erant; partim
 ab *Judæis* ad *Barbaros* defecerant, occupata: præ-
 Z. 4 daque

claque supra fidem humanam ingens, hominum, pecoris, gregum, ac jumentorum, & utensilium, auri- que capta. Quo tempore patuit; sicuti, sine Duce, nihil exercitum quantumvis magnum; sic, sine DEO, nec Duces esse quidquam, atque turmas: barbaricasque castrorum quadrigas, tanquam puerorum equestres arundines à *CURRU DEI*, *decem millibus multiplici*, nullo negotio diffringi; quoties adversum homines Angeli [sicut tunc accidit] auferuntur.

Devicto hoste, cum spolijs amplissimis Hierosolymam revertentibus, *Azarias*, Vates fit obviam; in gratulatus Regi, populoque victoriam, divino favore partam, præmium pietatis & in DEUM obsequij, prædicit in posterum quoque consecuturas felicitates, si à rectè coeptis non defecerint; secus, ingentem calamitatum seriem inundaturam. Jam tum enim homines ancipitis fidei præmunire volebat adversus socordiam & trepidationem, quæ postea concussi, Syrorum auxilia implorabant. Rex delectatus vaticiniò, strenuam dedit operam publicè, privatimque, ad religionem factam tectam conservandam, dimissis per omne regnum, ejus negotij curatoribus. Quo tempore non pauci Israëlitarum ab idolorum cultu ad pristina sacra se recipiebant, novo sese foedere DEO devoentes; sed fidem, ut aliàs, parùm constantem tam isti, quam Judæi coluerunt. Cùm enim *Baasa* Rex Israëlitarum [de quo inferiùs plura] urbem *Ramam*, quadraginta stadijs Ierosolymâ distantem subito adortus, in potestatem redegisset, itaque communisset, ut frequentibus inde excursionibus, totum *Asa* regnum

regnum vastaret; homo meticulosus plus humano in auxilio, quàm divino reponens, *Benadadum* [ut diximus] Syriæ Regem, magnis impensis, etiam thesauri sacri jacturâ, in societatem belli evocat. Reprehensus eo nomine, Vatis *Hanani* libero sermone, [sic DEO jubente] exardescit irâ, culpâque culpæ adijciens, Prophetæ monitoris pedes in neruum mittit, ac carcere constringit. Nec eo facinore saturatus furor, crudeliùs in populum debacchatur, cujus numerosam multitudinem [tyrannidem quippe hominis damnabat] gladio ferit.

Sed hæsit in tergo, sævitia vindicta; pedum ipse vehementissimo dolore cruciari, puniri que captus, anno regni tricesimo nono: bienniô post extinguitur, nec in ultimo quidem morbo divinis quæsitis, aut imploratis remediis, eâdem, quâ nuper confidentiâ, Syri Regis auxiliô; nunc Medicorum manu nixus, DEO neglectô. Sunt, qui putent pœnitentem obiisse, idolorum eversores, verique Numinis assertorem, dolorum acerbitate commissa crimina castigante. Nec parùm ei favente sacro historico, cujus verba sunt, 3. Reg. 15. *Verumtamen cor Asæ perfectum erat cum Domino cunctis diebus suis.* Alij salutem ejus aut omnino depositam, aut certè dubiam credunt, adducti eò Divini codicis locô. *Nec in infirmitate sua quæsivit Dominum &c.* 3. Reg. 15. multarum reus cædium. Illam verò *corâis perfectionem*, ad idolorum duntaxat extirpationem restringunt, Scripturâ sacrâ scelera ipsius arguente, nihil de illorum expiatione, memorante. Ipsa quoque sepultura non eundem fert apud omnes calculum. Aliqui damnant eam luxûs immodici

ac superbiæ ; quòd impositus lecto ex aromatibus
 structo, unguentisque meretricijs, [ut pagina
 loquitur] pigmentariorum arte confectis, elatus
 combustus sit, *ambitione nimia* ; forsan ab ipsomet
 mandatâ. Alij malunt, busti magnificentiam, *is*
saphati ejus filij, munificæ in parentem pietati adscri-
 bere ; in eo quoque honori paterni funeris, con-
 lentis, ut fluentis è putredine pedum, fætores
 bis, aromatum depelleret odore. Nos re in medi-
 relicta ; quidquid demum cum *Asæ* anima agatur
 tot inter lubricitatis humanæ exempla, fortius
 gamus pedem, & meminerimus, à DEO non con-
 nari initia, sed finem.

NARRATIO LXXVIII.
 TRAGICA REGUM
 ISRAELITICORUM
 SERIES.

3. Reg. 16. 22. 4. Reg. 1. 9. 10. II. 13.
 14 17.

Ab Anno Mundi 3081. Ante Christum 972. ad an-
 num Mundi 3314. Ante Chr. 739.

AB Idolomania per Jeroboamum in Israël
 cum regnum invecta, tanquam ex fonte
 plurium annorum fluxerunt lacrymæ: un-
 us contagio, suppliciumque sceleris duo sæcula cum
 dimidio corripuit, afflixit. Et primus quidem
 Nadabus filius Jeroboami, decretorias Numinis